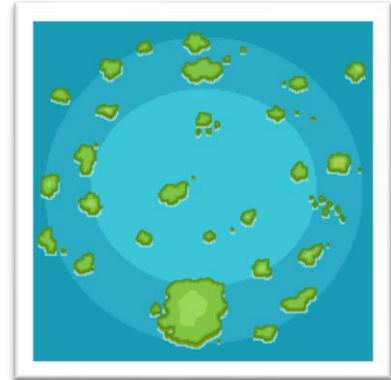

Essentie en metaforen van Mike Duijn, Jitske van Popering-Verkerk, Jannes Willems en Arwin van Buuren over De nieuwe bruggenbouwer

Het essay van Duijn, et al. (Departement Bestuurskunde en Sociologie, Erasmus Universiteit Rotterdam) vormt -samen met de andere 6 essays en de verdiepende discussie- een belangrijke bouwsteen voor het hoofdstuk 'Nieuwe Sturing' in het Trendboek Expeditie RWS2050, dat in het voorjaar van 2020 wordt gepubliceerd op ExpeditieRWS2050.nl.

Duijn, Mike et al. (2019) De nieuwe bruggenbouwer

- Trends: de vraag naar een governance-benadering neemt toe: RWS als gelijkwaardige partner en in wisselende rollen. Maatschappelijke en private partijen gaan steeds meer initiatief nemen om publieke waarde te creëren. Tegelijkertijd is de vraag naar de government-benadering mogelijk ook nog steeds sterk: duidelijke en transparante uitvoering van kerntaken.
- Inclusief of ontvankelijk assetmanagement voor nieuwe waarden.
- Realiserend vermogen van (partijen in) de samenleving. Rijkswaterstaat als faciliterend en met een open houding naar de buitenwereld toe
- Rijkswaterstaat zal steeds meer afgerekend worden op zijn vermogen om deze vormen van publieke waarde te realiseren of te faciliteren.
- Metafoor: Rijkswaterstaat als archipel, om decentraler en dichter op de regionale netwerken te kunnen opereren. Met kwaliteiten van Barbapapa.

Enkele hoofdlijnen uit de verdiepende discussie

Alle essayisten delen de **zorgen over vandaag en morgen**. De recente protesten worden regelmatig genoemd, leidend naar een gevoelde noodzaak voor verandering. Tegelijkertijd is het lastig de horizon van 2050 aan te stippen, juist omdat overheidssturing verandert in wisselwerking met veranderingen in de maatschappij. De essays richten zich daardoor wat meer op de korte en middellange termijn.

Diverse thema's worden aangestipt die maken dat verandering aanstaande is (de overheid volgt):

- Bewustwording van de **keerzijde van marktwerking** wordt breed signaleerd.
- **Hoge verwachtingen** van burgers van de overheid, met **teleurstelling en onvrede** als gevolg. Ook door vage doelstellingen en complexe opgaven vanuit de politiek die vervolgens niet haalbaar blijken dragen bij aan de teleurstelling. Dit bewustzijn ontwikkelt zich.
- **Menselijke maat** is een terugkerend thema. Het gaat hierbij dan om:
 - Individualisering waardoor maatwerk belangrijker wordt
 - Meekomen van mensen aan de randen van de samenleving (die niet mee kunnen komen met de complexiteit en snelheid van de maatschappij).
 - Rechtvaardigheid.
 - Weg van eendimensionale technocratische oplossingen

De essayisten zien een herijking van de rol en verantwoordelijkheid die de overheid uitdraagt. Juist de overheid als trekker voor het creëren van publieke waarde en het behartigen van het algemeen belang wint in de toekomst aan waardering. Daarbij gaat het ook om de manier waarop: er is behoefte aan een sterke overheid die de stip op de horizon zet, en tegelijkertijd op een open en samenwerkende manier invulling geeft aan die stip. Dit is een nadrukkelijke kans voor **ambtelijk leiderschap** waarbij de overheid een kalme en stabiele lijn voorwaarts kan nastreven. Legitimiteit en verantwoording zijn hierbij essentiële elementen.